

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Το **Τριήμερο Εργαστήρι Σύγχρονης Μουσικής** πραγματοποιείται με την ευγενική υποστήριξη του **Συλλόγου Φίλων Μουσικής Θεσσαλονίκης** και σε συνεργασία με το **Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης**

Κύκλος Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
2,3,4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2006

ΤΡΙΗΜΕΡΟ Εργαστήρι Σύγχρονης Μουσικής

4/12

Έργα Θεσσαλονικέων συνθετών

dissonART ensemble

Μουσική Διεύθυνση: Νίκος Αθηνάιος

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΟΥΓΚΡΑΣ
ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΕΟΝΤΙΑΔΗΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΛΑΠΙΔΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΙΚΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΙΚΟΥ

Η Ευαγγελία Κίκου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη Σπουδασε Χημεία στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και Μουσικολογία στη Αριστοτέλεια Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Παράλληλα ολοκλήρωσε σπουδές Ανωτέρων Θεωρητικών και Σύνθεσης στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης με καθηγητή το Χρήστο Σαμαρά. Έχει Διδακτορικό στη Σύνθεση (Ph.D.) από το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Ιώνας (U.S.A).

Οι συνθέσεις της αφορούν μουσική για τιάνα, φλάουτο, βιολί, μουσική δωμάτιο για διάφορα οργανικά σύνολα, χορωδιακή μουσική και έργα για ορχήστρα. Έργα της έχουν παρουσιαστεί σε αμφιθέατρα στην Ελλάδα και σε εξωτερικά (Η.Π.Α., Ρωσία).

Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η διάκριση του έργου *Αντικαταλητρισμός*, για οργανικό σύνολο, μεταξύ των οκτώ προκριθέντων έργων του Διαγωνισμού Σύνθεσης «ALEX III» το 1995, το οποίο και παρουσιάστηκε στη Βραζιλία υπό τη διεύθυνση του Θόδωρου Αντωνίου.

Διδάσκει Ανώτερα Θεωρητικά και Σύνθεση στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και εργάζεται ως Ειδικός Επιστήμονας στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ. και στο Γραφείο Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας. Από το 1998 είναι μέλος της «Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών».

Ελεγεία (2006)

για ορχήστρα δωματίου

Οι έννοιες της πυκνώσης και της συσσώρευσης διαμαρτυρώνουν το βασικό αξονατόνομα στον οποίο αναπτύσσεται η σύνθεση αυτή. Η περιστροφή των φθόγγων στο μουσικό χώρο, η σύνθεσή τους και στη συνέχεια η διάσπασή τους, σε στελούν τις θεμελιώδεις τεχνικές εξέλιξης του έργου, το οποίο διαρθρώνεται μορφολογικά μέσω από πέντε ενότητες.

Αρχικά εκτίθεται το βασικό φθόγγικό υλικό με τη μορφή μεμονωμένων περιστρέφόμενων φθόγγων σε μικρά σύνολα. Ακολουθεί η έκθεση ενός εκτεταμένου θέματος, μια μακρόσυρτη, σχεδόν σπέρμνη μελωδία με καρκινική δομή, το οποία συντίθεται από αυτούς τους ίδιους αρχικούς φθόγγους με την τεχνική της διάνοιξης. Από το σημείο αυτό αρχίζει σταδιακά η πυκνώση και η συσσώρευση των μουσικών στοιχείων. Η έννοια της περιστροφής επεκτείνεται και διεκρινίζεται, ενώ τα μελωδικά στοιχεία του θέματος υφίστανται διάσπαση και διασπείρονται στο χώρο και το χρόνο. Η διεκρίσιμη οδηγείται σε μία εκτεταμένη επεξεργασία, μια στιγμή απλωμένη στο χρόνο που αναλύεται τον οπτικό όγκο με την έννοια της σκηνικής. Πολύ σύντομα η περιστροφή των φθόγγων και η διάσπαση των μελωδικών στοιχείων περιορίζονται. Το ορχικό θέμα επανέρχεται, ολοκληρωμένο για άλλη μία φορά και οδηγείται προς μία τελική κατάσταση λύσης και ησυχίας.

Ο τίτλος του έργου υφίσταται στον ρομαστροειδή χαρακτήρα του και στο λειτουργικό του ύφος. Το έργο είναι αφιερωμένο στη Χρυσούλα, τη μητέρα μου.

Γιάννης Ανισέγκας, φλάουτο
Αλέξης Σταυρίδης, κλαρινέτο
Λεωνί Λιάτσου, πιάνο
Αλέξανδρος Ιωάννου, κρουσιό
Θωδωρίς Πετσαλίδης, σ' βιολί
Ανδρέας Παπανικολάου, β' βιολί
Αγγέλα Γιαννάκη, βιόλα
Βασίλης Σαΐτης, βιολοντσέλο
Γιάννης Χατζής, κοντραμπάσο

dissonART ensemble

Το «dissonART ensemble» ιδρύθηκε στις αρχές του 2005 στη Θεσσαλονίκη με σκοπό τη διάδοση της μουσικής πρωτοπορίας τόσο στην Ελλάδα όσο και πέρα από τη σύνορό της. Με ένα πυρήνα εννέα βασικών μελών, εξωτερικούς συνεργάτες και ευέλικτη οργανωτική δομή, το «dissonART» ακολουθεί τα μοντέλα παρόμοιων ορχηστρικών σχηματισμών, όπως το «Ensemble Modern», «Ars Nova Wien» και «Ensemble Intercontemporain».

Το ρεπερτόριο του «dissonART ensemble» περιλαμβάνει έργα που έχουν αφήσει το πνεύμα τους στην ιστορία της μουσικής του 20ού αιώνα, αλλά και πρότερες εκτελέσεις έργων της πιο σύγχρονης μουσικής δημιουργίας που αξίζουν περισσότερο αναγνώρισης. Παρότι το ρεπερτόριο του περιλαμβάνει όλες τις πτυχές της μουσικής δημιουργίας που αναπτύχθηκαν από το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα ως σήμερα, το «dissonART» δίνει ιδιαίτερη σημασία στην προβολή του έργου –λλήλων συνθετών. Συνεργασίες με φορείς και ομάδες άλλων μορφών τέχνης, στο βαθμό που αυτές οδηγούν στη δημιουργία νέων και πρωτότυπων έργων, συγκαταλέγονται επίσης ανάμεσα στους βασικούς στόχους του «dissonART».